

ประชากรในภูเก็ต

มานะ สามเมือง

ย ชนกลุ่มแรกที่อาศัยอยู่บนเกาะกลาง คือพวกซาโก (Negritos) ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับพวก เซมัง (Semang) ซึ่งปัจจุบันอาศัยอยู่ทางฝั่งตะวันตกของคาบสมุทรมาลายู และบนเกาะที่กระจัดกระจายอยู่ในทะเลอันดามันย ต่อมาชนชาติมอญจากพะโค(Pegu) เข้าอาศัยอยู่ในดินแดนแถบนี้ สายหนึ่งของพวกนี้ คือพวกเซลัง (Selung หรือ Salon) หรือที่รู้จักกันว่า โ ซาเวโล ซึ่งอาศัยอยู่ตามเกาะชายฝั่งในมหาสมุทรอินเดียย ทะเลอันดามัน

(ภาพซาโก)

ย หลังจากชนสองกลุ่มนี้ ก็มีพวกเดินเรือค้าขายมาจากอินเดียฝ่ายใต้แถบอ่าวเบงกอล ได้เข้ามาค้าขายและหาดีบุกบริเวณตะกั่วป่าและรู้จักเกาะกลางในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของตะกั่วป่า ชาวอินเดียที่เข้ายุคแรกซึ่งพิจารณาจากจารึกที่พบที่ตะกั่วป่า สันนิษฐานว่าเป็นพวกทราวิท(Dravidians) จากแคว้นกลิงค์และแคว้นอื่น ๆ ทางฝั่งตะวันออกตอนใต้ของชมพูทวีป ซึ่งชนกลุ่มนี้พูดภาษาทมิฬ ย ต่อมาพวกจีนเข้ามาอาศัยในช่วงกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย จากนั้นมีฝรั่งชาติต่าง ๆ เข้ามาตั้งถิ่นฐานในเกาะภูเก็ต ชาติแรกที่เข้ามาคือชาวโปรตุเกส ต่อมาเป็นฮอลันดา ฝรั่งเศสในตอนปลายกรุงศรีอยุธยา และอังกฤษในช่วงกรุงธนบุรี

ย สำหรับจำนวนประชากรของเมืองภูเก็ต (เดิมเรียกกลาง)นั้น มองซิเออร์ เวกเรต์ พ่อค้าชาวฝรั่งเศส บันทึกไว้จดหมายเหตุ เมื่อ พ.ศ.2229 สมัยกรุงศรีอยุธยา ตรงกับแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราชว่า เมืองภูเก็ตมีประชากรประมาณ 6,000 คน อยู่กันเป็นหมู่บ้านต่าง ๆ ความเป็นอยู่ค่อนข้างลำบาก ตั้งข้อความตอนหนึ่งว่า โ โ สมเมืองภูเก็ตที่ข้าพเจ้าอยู่ในบัดนี้นั้นเป็นเกาะเล็ก ๆ โ สมในเกาะมีคนน้อยที่สุด ทั้งหมดคงมีพลเมืองราว 6,000 คน รวมทั้งเด็กและผู้ใหญ่โ สมเกาะภูเก็ตนี้ไม่เป็นเมือง มีราษฎรพลเมืองตั้งอยู่เป็นหมู่ ๆ อยู่ชายป่าห่างกัน พวกราษฎรเรียกหมู่บ้านที่ใหญ่ที่สุดว่าเมืองพลเมืองในเกาะนี้เป็นคนป่าคนดง เป็นคนไม่รู้จักรักิริยาสุภาพ ซึ่งในประเทศสยามทั้งหมดไม่มีที่ใดที่มีคนเลวทรามเท่านี้เลยโ โ

ย การที่มองซิเออร์ เวกเรต์ บันทึกว่าชาวภูเก็ตป่าเถื่อนดุร้าย ไม่สุภาพนั้น ไม่น่าเป็นจริงทุกประการ แต่อาจเป็นเพราะความเข้าใจผิดเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับภาษา หรือเกิดความไม่พอใจบางอย่างเกิดขึ้น

ย พ.ศ. 2327 กัปตันเจมส์ ฟอเรสต์ (Captain James Forrest) เดินทางผ่านมาและได้ประมาณจำนวนประชากรไว้ช่วง พ.ศ.2327 (ก่อนเกิดสงครามกับพม่า พ.ศ.2328) มีพลเมืองประมาณ 12,000 คน แต่พันเอก ยี.อี. เฮอร์นีย์ ได้ให้ความเห็นว่า จำนวนประชากรที่กัปตันฟอเรสต์ กล่าวนั้นน่าจะน้อยกว่าความเป็นจริง โดยคิดว่า กัปตันฟอเรสต์ไม่ได้สำรวจทั่วเกาะ พันเอก ยี.อี. เฮอร์นีย์ คาดว่าน่าจะมีประชากรประมาณ 15,000 - 20,000 คน

ย ช่วง พ.ศ. 2367 เป็นปีที่พม่าตีเมืองกลางแตก ชาวกลางต่างอพยพย้ายถิ่นฐานย ช่วงนี้ประชากรเมืองกลางเหลือประมาณ 6,000 คน

ย ปัจจุบันภูเก็ตอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองย โครงสร้างประชากรของภูเก็ตจึงเปลี่ยนแปลงย จากอดีตมาก

ย การเพิ่มจำนวนประชากรของภูเก็ตเกิดจากทั้งปัจจัยภายใน และเกิดจากการอพยพโยกย้ายเข้ามาจากต่างจังหวัด สืบเนื่องมาจากการขยายตัวของสังคมภูเก็ต

ย พ.ศ.2535 ข้อมูลจากสำนักงานสถิติจังหวัด ภูเก็ตระบุว่า มีประชากรประมาณ 187,052 คน จากย 3ย อำเภอ ย คือ อำเภอกลางย อำเภอเมืองและอำเภอกะทู้

ย พ.ศ. 2540 จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ต(31 ธันวาคม 2540) ทั้งหมด 226,303 คน เป็นชาย 113,597 คน เป็นหญิง 112,706 คน ความหนาแน่นของประชากร 307.443 คนต่อตารางกิโลเมตร

สถิติข้อมูลประชากรจังหวัดภูเก็ต

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2540

จังหวัดภูเก็ต

รวมทั้งหมดย ย 226,303 คน

ชายย ย ย ย ย ย ย ย 113,597 คน

หญิงย ย ย ย ย ย ย ย 112,706 คนย

อำเภอกลาง

รวมทั้งหมดย ย 58,713 คน

ชายย ย ย ย ย ย ย ย 29,394 คน

หญิงย ย ย ย ย ย ย ย 29,319 คน

อำเภอกะตุ้

รวมทั้งหมดย ย ย 16,039 คน

ชายย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 8,606 คน

หญิงย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 7,433ย ย คนย

อำเภอเมืองภูเก็ต

รวมทั้งหมดย ย ย 82,198 คน

ชายย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 41,671 คน

หญิงย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 40,527 คน

เทศบาลตำบลป่าตอง

รวมทั้งหมดย ย ย ย 9,862 คน

ชายย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 4,921 คน

หญิงย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 4941 คนย

เทศบาลนครภูเก็ต

รวมทั้งหมดย ย ย ย 59,491 คน

ชายย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 29,005 คน

หญิงย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 30,486 คน

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด

อ้างอิง

ฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 6ย ภูเก็ตใ ๓๓,ย 2533

ภูเก็ต : องค์การบริหารส่วนจังหวัด,ย รายงานสัมมนาประวัติศาสตร์เมืองถลาง, 2528

ฤดีย ภูมิภูถาวร,ย ท้องถิ่นของเรา 1, ภูเก็ตย :ย 2536

ศิลปากร,กรม ถลาง ภูเก็ตและชายฝั่งทะเลอันดามันย : 2532